

[Socialministeren.]

og jeg ser hen til, at der kan opnås bred tilslutning fra alle sider i det høje ting til forslaget. Loven bliver efter forslaget på afgørende punkter udformet som en ramme, inden for hvilken forsorgen kan udbygges efter de lokale forhold og muligheder. Jeg må lægge megen vægt på, at dette arbejde efter lovens vedtagelse sættes i gang med størst mulig styrke, og at der stilles de fornødne midler til rådighed. Jeg må af hensyn til vore børn og unge finde det uantageligt, om den igangværende udbygning skulle sættes i stå i et længere tidsrum for at afvente resultatet af kommissionsarbejdet.

Med hensyn til lovgivning inden for det familiepoltiske område foreligger der planer. Meget taler for en samling af reglerne om børnetilskud, børnetillæg og børnebidrag. I forbindelse med en sådan samling er det ønskeligt dels at tage et større hensyn til behovet, således at man giver en særlig støtte, hvor det er påkrævet, dels at udvide bestemmelserne om børnetilskud til områder, på hvilke der ikke hidtil har været ydet tilskud. Der kan også være spørgsmål om bedre støtte til familier i anledning af fødsel, herunder også en bedre garanti mod indtægtstab. De planer, jeg nævner, viser i øvrigt, at man i højere grad end nu kan hjælpe den enlige forsøger, navnlig den enlige moder. Forbedringer på disse områder må jeg tillægge den største vægt. I det hele gælder det inden for forsorgsarbejdet, at der er så mange individuelle hensyn at tage, at almene ordninger ikke slår til. Dette gælder navnlig, når det sociale behov ikke udelukkende er af økonomisk art. Jeg tænker hermed bl. a. på rådgivningsarbejdet. Det er min tanke at samle erfaringerne fra det arbejde, der har været udført i de senere år, med henblik på nye retningslinjer for rådgivningsarbejdet.

Dernæst skal jeg minde om, at regeringen har nedsat et udvalg, der skal se på de invalideredes forhold. I udvalgets overvejelser indgår spørgsmål som forholdet mellem revalidering og invalidepension, invaliditetsbegrebet, derunder om betingelserne for invalidepension — kravet om $\frac{2}{3}$ -nedsættelse af erhvervsvevnen — ikke er for strenge, og det er særligt pålagt udvalget at foretage en selvstændig vurdering af

invalidepensionsniveauet løstrevet fra folkepensionsniveauet, således at virkelig svært invaliderede kommer op på en pension, som giver rimelig kompensation for, at invaliditeten udelukker fra arbejdsindtægt. Udvalget skal udarbejde forslag til en særlig lov om invalidepensionister, og regeringen agter, når udvalgets arbejde er tilendebragt, at fremsætte de lovforslag, som en fordomsfri overvejelse af udvalgets arbejde kan føre frem til.

Medens jeg er ved pension før den normale alder, kan jeg også nævne spørgsmålet om folkepension før 67 års alderen og enkepension før 55 års alderen, når enken ikke har børn. I dag kan sådan pension før den normale alder kun opnås ved dispensation. Spørgsmålet om en førtidspension for langvarigt syge og udslidte mennesker trænger sig hårdt på. Sagen kan måske ordnes i forbindelse med invalidepensionen.

Den videregående tillægspensionsordning, som et udvalg nu arbejder med, vil medføre lovændringer, dels for at de selvstændige erhvervsdrivende kan komme med i tillægspensionsordningen, hvilket regeringen gerne snarest ønsker, dels for i øvrigt at videreudbygge tillægspensionsordningen.

Jeg skal også erindre om, at det bliver nødvendigt at gennemføre ændringer vedrørende arbejdsløshedsforsikringen, så snart et herom nedsat udvalg kan afgive betænkning.

Inden for sygeforsikringen forberedes lovforslag til forbedring af sygedagpengesatserne. Der kan i denne forbindelse eventuelt blive tale om en videregående rationalisering af samspillet mellem sygeforsikringslovens dagpengesatser og andre ydelser under sygdom og invaliditet.

Også spørgsmålet om sømændenes sygeforsikring kan medføre lovforslag inden for en nærmere fremtid.

Inden for særforborgs- og revalideringsområdet er der i de senere år sket en meget stærk udvikling, og vi har her i tinget behandlet en række speciallove for døve, talelidende, blinde og åndssvage. I 1960 fik vi revalideringsloven, der omhandler den erhvervsmæssige revalidering af alle handicappede, som ikke revalideres gennem særforborgens foranstaltninger.

Vi har i socialministeriet været opmærksom på, at der på grund af denne